

ustura

Kendi Gidip
Adı Kalan Yedig rl r

KEMAL

19 Haziran 1974  ar amba - Sayı: 2 - 100 Kuru 

KABADAYILIK FIKRALARI

Ölünün Tokadı

Kadıköylü kabadayılardan Cımbız Hasan, 1916 yılında, o zaman Üsküdar'da bulunan Toptaşı Tımarhanesi (Akıl Hastanesi) Müdürü Ali Bey'den iş istemiş, kendisine tımarhanenin morg olarak kullanılan bölümünün idaresi verilmişti. Ölen ve kimsesi bulunmayan deliler, burada otopsi için formalinli su içinde bekletiliyor, hekimler lüzum gördükçe bu ölümlere otopsi yapıyorlardı. Cımbız Hasan, cesaretiyle tanınmış bir kabadayıydı. Arkadaşlarının "Ölümlerden korkmuyor musun?" sorusuna o, güler: "Yahu, derdi, Ben canlılardan bile korkmayan bir adamım. Ölünün ne zararı dokunurmuş adama?". Başhekim Ali Bey, bir gün Cımbız Hasan'a, otopsi için bir delinin ölüsünü hazırlayıp mermer masa üzerine yatırmasını söyledi. Cımbız Hasan, emri yerine getirdi.

TOKATI ATAN KİMDİ ?

Ölüyü salla sırt edip otopsi masası üzerine yatırdı. Gidip haber verecek, işin, hazır olduğunu söyleyecekti. Delinin ölüsünü uzunun yatırmıştı. Kollarından birini düzeltmek istemişti. O anda Cımbız Hasan, suratına sunturlu bir şaplak yiyince hem şaşırdı, hem büyük bir korkuya kapıldı. Orada başkası yoktu. Tokadı atan kimdi? Sonra, bunun bir rüya olmadığını anlamakta gecikmedi. Tokadı atan, otopsi masasındaki ölüydü. Akından bir düşünce geçti yıldırım hızıyla: Yoksa ölü hortladı mı? diye... Dizlerinin bağı gevşedi, oraya yığıldı. Başhekim Ali Bey, onun geciktiğini görünce morga indi ve Cımbız Hasan'ı güçlükle yerden doğrulurken buldu. Hasan, dehşet içinde görünüyordu. Başına geleni anlattı... Ali Bey güldü: "Korkma dedi. Ölünün kaslarını harekete getiren sinirlerden birisinin işi bu. "Ve Hasan, hayatında ilk kez korkuyu tattı.

ÇARŞAMBA
GÜNLERİ
ÇIKAR

KEMAL
KEMAL

HAFTALIK DERGİ - 100 Krs.

Sahibi

: Haldun Simavi

Yazı İşleri Md.

: Kemal Kınacı

Hazırlayan

: Ceyhun Aknesil

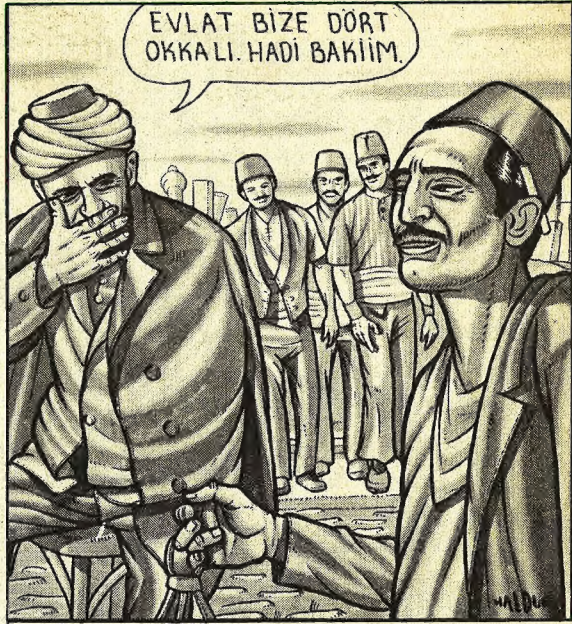
Telefon: 26 60 00

27 83 20

27 37 61

idare: Alaykosku Caddesi, Eryılmaz Sokak Coğaloğlu-İstanbul Baskı Veb Ofset-1 Matbaası

Kahvede bütün gözler bu birkaç kişinin üzerinde toplanmıştı: Oyunlar durmuş, nargilelerin fokurtuları kesilmişti. Hiç kimse de konuşulanların bir tekini kaçırmak istemiyordu. İmam Ali Efendi Şamlı Aptullah'ı büyük bir saygıyla iskemle-

EE. ANLATIN BAKALIM
DELIKANLILAR. MESELE
NEDİR Kİ?

ye oturttukdan sonra kahveciye seslendi - Nevzat oğlum çabuk bize dört okkalı kahve.. Şamlı'nın kendisine gösterilen bu itibardan bayağı böbürlendiği her haliyle belli idi. Kendisine uzatılan tabakayı reddetti. . Sonra ağır ağır, -Anlatın bakalım delikanlılar? diye sordu. -"Derdiniz nedir? "

Fetbaz Ömer; eski kabadayının karşısında el pençe divan duruyordu ...

Boynunu büküp:-Abdullah abi dedi, güzeller güzeli bir urum gaco var, karı bana vurulmuş, ben de karıyı kapattım, lâkin Kemal bizim mantinatoya asılıyor, erkekliğe sığar mı bu. Fetbaz Ömer

APTULLAH ÂBİ, FETBAZ YALAN KONUŞUYOR... EFTELYADANDA ASLA VAZGECEMEM

bunları öylesine istifini bozmadan söylemişti ki, pek çokları gargara yapmadan yuttular. . . Şimdi sıra Ustura Kemal'e gelmişti. Gariptir, kızdığı zaman herkesin "Selavat" getirdiği bu bileği bükülmez kabadayı biraz utanç mizaçlıydı. -Abdullah bey dedi, bu söylenenler yalan. .

Kapatmam diyerek atıyor, affet, ben, iki dünya bir araya gelse, bu kadından vazgeçmem, zaten o da beni bırakmaz. Şamlı Abdullah şöyle bir düşündü.. Bu işin "Raconluk" tarafı yoktu ve kalmamıştı.. Yerinden ağır ağır kalkarken; "Delikanlılar, dedi, bu işin 'Raconluk' tarafı yoktur, Allah en-

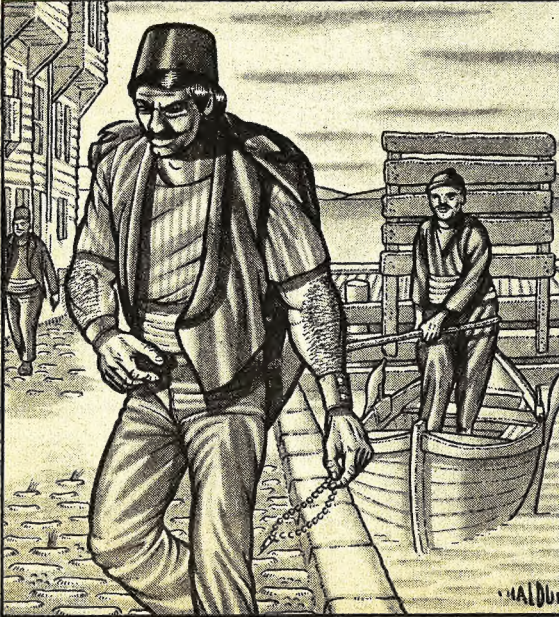

camınızı hayretsin. Herkes dona kalmıştı. Artık ipler kopacaktı. Dünyada hiç bir kuvvet güzel bir kadın için çarpışmayı göze alan bu iki kuvveti durduramazdı.. Dana ortadaydı ve kuyruk kopacaktı..

İlk toparlanan Fetbaz Ömer oldu, su ratından düşen bin

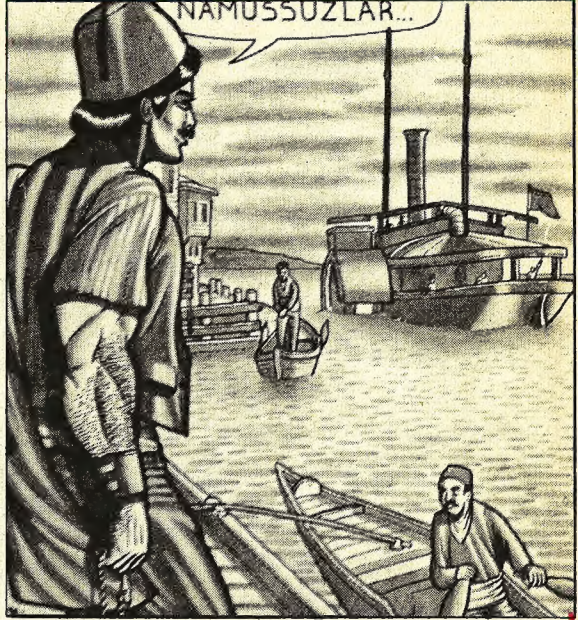
parça olan kabadayı yürüdü gitti.. Bu durum herkese, bil-hassa Ustura Kemal'e, "Hesaplaşa-cağız" demenin çok açık bir şekli idi. Kahvenin önünde müşteri bekleyen bir faytona bindi, arabacıya-"Çek dedi, çek Kuzguncuk'a On-nik' in meyhanesine". Ustura Kemal de kahveden çıkacaktı ,

ama berikinin aksine, tanıdıklara "Güler yüzle olmasa bile", "Hoşçakalın" dedi, onlardan da "Güle güle" cevabını alıp kapağı attı dışarıya... Ustura Kemal O anda... Ağır ağır iskeleye doğru kaydı... Şirketi Hayriyenin bir vapuruna atlayıp kapağı karşıya atacaktı.

Birden dedesi aklı -
na gelmişti;" Na-
mussuzlar"diye söy-
lendi, dedemi bu na-
mussuzlar 93 har-
binde esir almışlar,
bilinmeyen yerlere
sürmüşler, körpecik
karısı nenem dul
kalmış, "Ne iyi ka-
dındı" diye geçirdi
içinden"Gelsin de
şimdi Kemal' ciğini
görsün,torunu Kemal
şimdi İstanbul'un bir

ULAN SERSERİ FETBAZ ÖMER..
DUMANINI ATACAĞIM
SENİN..

numaralı kopuğu
Ustura Kemal oldu
da çıktı" .. Balıkpa-
zarı'na doğru gider-
ken yine birden du-
ruldu, aklına Fetbaz
Ömer gelmişti yine;
suratı gerildi, diş-
lerini gıcırdatarak:
-Ulan serseri herif
dedi, baltayı taşa
vurdun bu defa, du-
manını atacağım se-
nin, sonra aklına
imamın yersiz, hiç

bir işe yaramayan
çığırtkanlığı geldi.
Ulan dedi,- Sakalı -
na tükürdüğümün ga-
vatı, bir halt ede -
meyecektin madem,
işe ne karışırırsın mo-
loz... Yatsı ezanı
okunuyordu; yeğin
cebinden babadan
kalma gümüş köş-
teklî saati çıkarıp
baktı: Vaay be dedi,
vakit çok ilerlemiş,
şu kadayıfçı peze -

TÖVBE TÖVBE
BU GAMMAZDA
NEREDEN ÇIKTI..

vengini bir bulalım,
belki Eftelya'dan bir
haber vardır.

Ustura Kemal
dalgın dalgın yürür-
ken, kafasındaki bin
türlü düşünce ile
tartışıp duruyordu.

Bozuk Arnavut kal-
dırım taşlarında
tökezleye tökezle-
ye giderken birden
durdu: yanından yı-
lan gibi sıyrılan bi -

ri onu birden kendine getirmişti. Bu hiç sevmediği görmekten tiksindiği, Kolcu Raif'ti. Arnavut kaldırımın eğri büğrü taşlarına okkalı bir tükürük oturtup yürüdü gitti. Ustura Kemal söylene söylene Kara-caahmet'teki kahveye iniyordu. Aradan bir hafta kadar bir zaman geçtiği halde Fetbah'dan ses yok -

SELAMÜN
ALEYKÜM..
KEMAL ABİ

TÜH ULAN.
BU DÜNYANIN
İÇİNE BE...

tu. Bu Fetbah Ömer hergelesi mutlaka bir domuzluk hazırlıyordu. Bütün bunların üzerine güzel Eftelya' sından hâlâ bir habergelmemişti. Ustura Kemal çevrenin hatırını sayan bir insandı şimdi ise kendisine selâm verilmesine bile kızılıyordu. Ah güzel Eftelya ah ...

Kabı kabına sığ-
mıyordu: aklına bin
t türlü şey geliyordu.
Kadayıfçı Ali' den
hâlâ bir haber yok-
tu, güzel Eftelya'sı
ile buluşabilmesi a-
rada Kadayıfçı ol-
madan imkânsızdı. .
Tüh be diyordu, sa-
tışa mı geldik, ne
dümendir bu, gırtlı-
ğına tükürdüğümün
dingilleri. .

Kafası bozul -
dukça bozuluyordu ,
-Ulan Kadayıfçı di-
yordu : kendi kendi-
ne. Bana Ustura Ke-
mal demişler, ben
küfeye girmem oya-
rım adamı. .O gün-
lerde Ustura Ke-
mal'i tek başına dal-
gın bir halde gören-
ler yanından çeki-
nerek geçer olmuş-
lardı.

Bir iki gün daha geçti, nihayet Kadayıfçı Ali kahvede gözüktü:Ustura Kemal'in de yüreği ağzına gelecekmış gibi oldu. Kemal'i üzmeden müjdeyi verdi. -Kemal abi dedi: "Güzel Eftelya seni tatavlada bekliyor."o tarihlerde bugünkü Kurtuluşun adı tatav - laydı. .

AYIPSIN BE ABI...
EFTELYA KÖK SALDI
SENİ BEKLER.

SENİN KIYAKCI FETBAZ
EFTELYA'YA ASILIYOR
MADRA OLMA

Eftelya'dan iyi haber almıştı doğru - su. Ama bu Kadayıfçı da dirhemle laf ediyordu hani: -An - lat be diye çıkıştı : lafa yekün mü tutu - yorsun?. Kadayıfçı Ali: -Aman Kemal abi dedi: senin yerinde olsam, hiç va - kit kaybetmem, doğ - ruca Eftelya'ya ko - şardım, yalnız...

-Ne "Yanlızı" be dedi Ustura Kemal: ağızda geveleyip durma da, adamı günaha sokma. Kadayıfçı' Ali: "Canın sıkılacak ama, günah benden gitti" diyerek söze başladı. -"Senin güzel Eftelya'ya hergelenin biri asılıyormuş, Fetbaz Ömer adında biri" Kemal'in eli yağı zan-

gır zangır titredi Birden fırladı, Kadayıfçı'nın koluna yapıştı. "Yürü gidiyoruz!" Adam neye uğradığını şaşır-mıştı, çaresiz kuzu gibi Ustura'nın peşinden yürüdü, kahvenin önüne çıktılar: Ustura ilk gelen faytonu çevirdi, arabacıya "Çek iskele" emrini verdi...

Ustura Kemal Fetbaza verip ver-riştiriyor, sesinin perdesini alabildi-ğine yükseltiyordu: Arabacı müşterile-rinin ne kıratta a-damlar olduğunu ar-lamıştı: içini bir korku sardı, nasıl para isteyecekti bun-lardan. Böyle düşü-nürken elinden kır-bacını düşürdü. A-rabayı durdurup

gerilerde kalan kırbacım aldı. Us-tura Kemal'in ka-fası Fetbaz Ömer'e o kadar takılmıştı ki, bütün bunların far-kına bile varmamış-tı. Araba, bugünkü kurtuluş olan tatav-la'ya gelmişti. Ara-bacı ürke ürke-"A-ğam hangi sokağa?" diye sordu: kusuru-ma bakmayın.

Kapıyı çaldılar. Merdivenlerden doğru, bir kadın ayağın-
dan çıktığı belli olan,
topuk sesleri geldi.
Ve kapı açıldı. Kapı-
nın önünde şahane
bir kadın belirmişti.
Sırtındaki ince en-
tarinin altından şa-
hane vücudunun bü-
tün hatları belli olu-
yordu. Bu, Ustura Ke-
mal'i cayır cayır ya-
kan güzel Eftelya'ydı.
Eftelya küskün

gibiydi: yüzü asık
kaşları çatıktı.. O
çetrefil Türkçesi, o
tatlı Rum şivesiyle
dil dökmeye başla-
mış" -Ah.. Pasamu,
günlerdir nerede-
sin?.. İnsan hiç bu-
rada güzel Eftelya'-
sını unutmuyor mu?"

Ustura Kemal
kaşları çatık, lakin
hafif bir tebessümle
Eftelya'sını dinli-
yordu..

Lakin Eftelya u-
sul erkan bilen ka-
dınlardandı: İkisini
de yukarı davet etti:
Lakin Kadayıfçı Ali
bir dost meclisinin
âdetlerini bilenler-
dendi, onun burada
artık fazla kalma-
sı yakışık almazdı.
-Ağam dedi, bana i-
zin ver de kaçayım,
malum, bilirsin..

Ustura Kemal de
-Keyfin bilir karde-

SENİ ÇOK SEVDİĞİMDEN
KOLACI DİMİTROYA
VARMADIM.

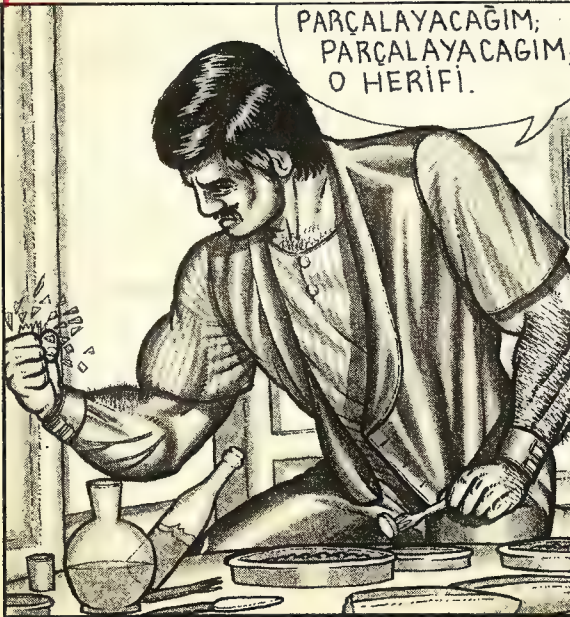
ULAN AMMA
SALLADIN
BE YAVRUM

şim dedi: gidersen
güle güle, kalırsan
başımın üstünde ye-
rin var.. Kadayıfçı
gittikten sonra üst
kata çıktılar.. Eftel-
ya daha akşamdan
mükemmel bir çi-
lingir sofrası donat-
mıştı. Ustura:- Yaşa
be Eftelya dedi.. Ef-
telya da ne Eftelya
idi hani, seni sevdi-
ğimden diyordu kim-
selere varmadım..

Bu sözleringerçek olduğunu Kemal de biliyordu: Bu kararı istese saraylara girerdi.. Birdenaklına yine Fetbaz Ömer geldi.. Dişleri kenetlendi, yumruğu sıkıldı. Elinde olmadan "Ulan ben elin iti Fetbaza karımı kaptırırım!" Ustura Kemal doldurduğu kadehi bir nefeste çekti.

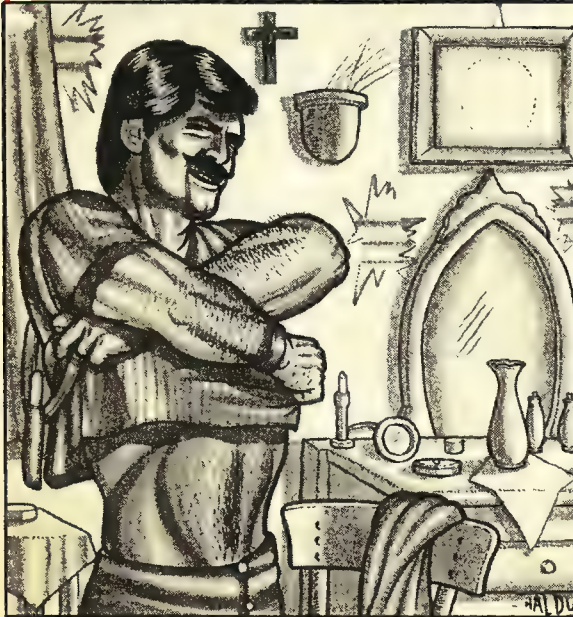
Ona elindeki kadeh Fetbaz Ömer' - in boğazıymış gibi gelmişti. Birdenbütün gücüyle sıkıdığı kadeh bir anda tuzla buz oldu. Ustura Kemal'in bu halinden Eftelya'da ürkmüş-tü. Haftalardır hasretini çektiği sevgilisini böyle görmek telâşlandırdı.. Korka korka sordu: -Ne oldun paşam ?.

-Seni üzen, canını sıkan bir şey mi var? Söyle bana sevgilim!.. Ustura Kemal bugüz el kadına, ürkek ürkek sorulmuş bu sorusuna.. -Parçalayacağım o iti, diye cevap verdi

-Sana göz koyanın gözlerini oyarım.

Eftelya'nın bileklerini bırakınca kadın bir külçe gibi

yere çöktü; Zaten uğradığı dehşetten dizlerinin bağı da çözülmüştü. Hiç konuşmadılar bir müddet; Ustura Kemal yavaş yavaş sakinleşti. Güzel kadında kendini bulmuştu .. Erkekleri deli eden civesi, yeniden yerine geldi. Ustura gömleğini çıkarttı.

(Arkası 20. sayfada)

FEHİM PAŞA KİMDİR?

Fehim Paşa, ikinci Abdülhamid'in yaveri ve başhafiyesiydi. 1873'de İstanbul'da doğdu.

Babası, Sultan Abdülhamid'in Esvapçıbaşı'sı İsmet Bey'dir. İsmet Bey'in annesi, Sultan Abdülhamid'e çocukluğunda süt vermiş, böylece onun şehzadelğinde sütkardeşi olmuşlardır. Bu yüzden Padişah'la yakınlığı vardır. Geceleri Sultan Hamid'e uyamadan önce cinaf romanlar da okurdu. Fehim, babasının sayesinde küçük iken saraya girmiş, sonradan Harbiye'de Zadeğân sınıfına alınmış öğrenim görmüş, 1894'de yüzbaşılığa yükseltilmişti. Kısa zamanda terfi ettirildi. 25 yaşında iken Paşa oldu. Arkasını saraya dayadığı için şımardıkça şımardı. Verdiği jurnaklerle birçok aileyi felâkete sürükledi... Kadın düşkünüydü, gözüne kestirdiği kadını kaldırır ve iffetine tecavüz ederdi.

İstanbul'da onun gerinden korkmayan kimse yoktu. Sokak ortasında adam vururdu. Fakat bir gün...

İstanbul'un Başbelası Hünkar Yaveri

FEHİM PAŞA'NIN KAÇIRDIĞI KADININ KOCASI, KEDERİNDEN İNTİHAR ETTİ

Beyoğlu Caddesi'nden dolu dizgin geçen Saltanat Arabası bir an yavaşladı. İçinden atlayan izbandut yapılı bir adam, yürüyen kadını kucakladığı gibi kaptı ve arabaya attı. Kadının çığlıklarını ve caddeden geçenlerin bağırımlarını ardarda patlayan silah sesleri örttü. Halk dehşete kapılmış, çil yavrusu gibi kaçışıyordu. Araba hızla Taksim'e doğru uzaklaştı ve gözden kayboldu...

2

İç renkli atlas döşeli saltanat arabasının geçtiğini görenler fısıldaşmaktan kendilerini alamıyorlardı. -Gitti mi? -Çok şükür. -Bir zararı dokunmadan geçip gittiğine bakmamalı. -Yine kötü niyetle çıkmış olmalı. -Padişahın başhafiyesi ... korkuyla uzanıyor ve Fehim

Kimbilir yine kimleri jurnal edecek. .

-Vay o zavallıların başına geleceklere. .Artık Fızan çölleri mi dersin? Yoksa da -ha beter şeyler mi?

-Kaç aile perişan olacak. -Aman sus. . Bir duyan olur da bizi de jurnal ederler. Dükkanlardan da başlar korkuyla uzanıyor ve Fehim

Paşa'nın arabası uzaklaştı mı diye bakıyorlardı. .

Tünelle Galatasaray Sultanisi arasındaki kısım, belâ-yı ehven atlatmıştı. .

Arabasının içine bir padişah azametiyile kurulmuş olan genç paşa, çevresine yüksekte bakışlar akıtarak geçip gitmişti. .

Ancak Parmakkapı'da bir olay oluyordu. .

Fehim Paşa'nın arabasını görenler, çilyavrusu gibi dağılıp kaçışıyordu. . Cadde bomboş bırakılmıştı. . Yolda giden birkaç kira arabası caddenin kenarına çekilmiş, saltanat arabasına yol vermişlerdi. .Hele vermesinlerdi. .

Fehim Paşa'nın adamları, hemen aşağıya atlar ve arabacıyı döverlerdi. .

Sonra da sürükleyip, Fehim Paşa'nın arkasından gelmekte olan arabalara atar, doğruca Beşiktaş Muhafızı Yedi-Sekiz Hasan Paşanın karakoluna götürürlerdi. .Arabacı, orada bir hafta kalır, dövülür, eziyet edilir, sonra perişan halde bırakılırdı. .

Atı ve arabası da alınmış olurdu elinden. .

Fehim Paşa kanunuydu bu. Kimse bir şey diyemez, hak-

■ Fehim Paşa'nın metreslerinden Musevi Asıllı Madam R. Sadaka.

sızlığa karşı çıkamazdı. Çıkanlar olursa susturulur ve sürgüne gönderilirdi. .

Ağacamiinden Parmakkapı'ya doğru ilerleyen arabanın sürücüsü kamçısını iki kez şaklattı. . Bu bir işaretti arkadan gelenlere. .

Ve arabalar duruverdi o anda. . Arkadaki arabadan izbandut yapılı bir adam cadrenin sağ tarafından yukarıya doğru yürümekte olan şapkalı bir genç kadını kucaklayıverdi. .

Genç kadın, bir ecnebiydi. Halkın anlamadığı bir dille bağırıyordu. . Fehim Paşa'nın arabasını fark etmeyerek, kadının kaçırıldığını gören birkaç kişi, ileriye atılarak onu kurtarmak istemişti. Fakat bunlar, kimlikleri bilinmeyen iri yarı iki kişinin tokatlarıyla sersemleyip geri lediler. .

Ağzılarından, burunlarından kanlar akıyordu. .

Cadde bir anda bağırışlarla inlemeye başladı. .

-Kurtarın onu. . Kaçırıyolar. .

Bu arada art arda patlayan silah sesleri, ortalığa dehşet verdi. . Bu kez, olayı merak edip de duraksayanlar çevrelerinde vızıldayan kurşunlara hedef olmamak için kendilerini yere atabilecek zamanı buldular. .

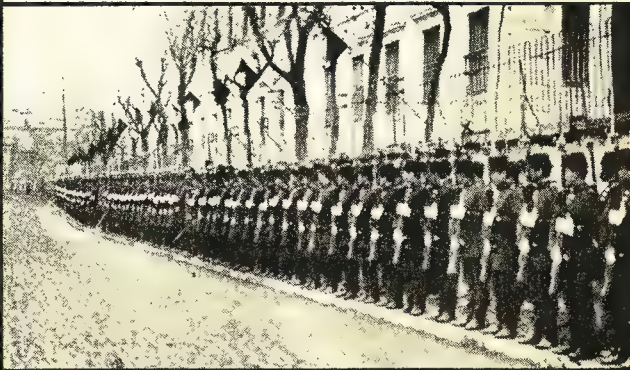
Arabalar, hızla Taksim'e doğru uzaklaştı. .

Geride hayret, korku ve dehşet bırakarak. .

Başhafiye ve Sultan Hamit'in yaveri Fehim Paşa, u-luorta ve güpegündüz bir kadını kaçırmıştı. .

Haber yıldırım hızıyla koca şehire yayılmıştı. .

(Devamı kalıya)

■ Fehim Paşa'nın okuduğu Harbiye Mektebi Zadeğân sınıfı bir tören sırasında...X işaretli altında Talebe Fehim...

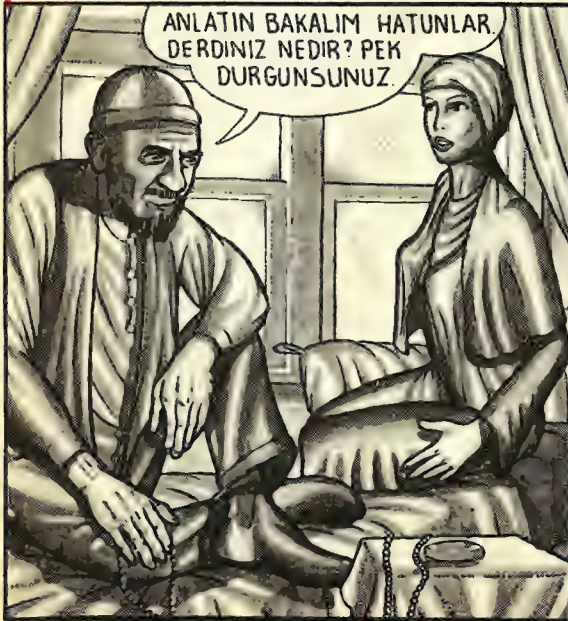
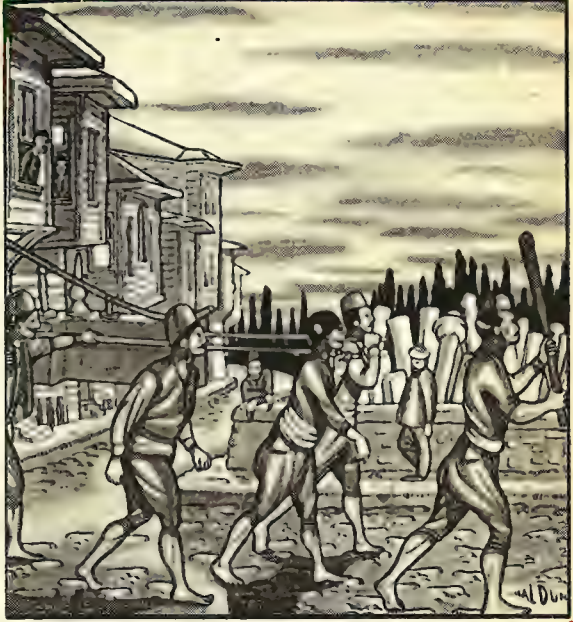
-Hadi dedi, gel, gel yatalım sevgilim sonra yandaki oda - ya geçti; Az sonra içeri Eftelyada girdi Kafirin kızı bir afet olup çıkmıştı, sırtındaki ince ipekgece-likten insanın başını döndüren o nefis vü- cudu belli oluyordu is rengindeki sim- siyah saçlarını o- muzlarına dökmüştü Her haliyle adamı

günaha sokuyordu. Ustura Kemal da- ha fazla dayanamadı kendini yatağa attı; genç kadın da geldi, yavaşça onun yanına uzandı. Bir kedi yav- rusu yumuşaklığı ile Ustura'nın sıırım gi- bi adaleli vücuduna sokuldu, ondan hâlâ çekiniyor, koynuna girdiği zaman deli gibi heyecanlanıyor- du;

Onlar Ustura Kemal'le, Tatalı güzel Eftelya sevişse dursunlar, hiç hesaba katmadıkları bir dilber evinde Marmara çırası gibi cayır cayır yanıyordu. Cayır cayır yanan başka bir yangına doğru da Tulumbacılar koşuyordu; kule işareti çekmiş, yangın topu patlamış, köşklü

narayı atmış, dükkanlarındakiler, yangın yerine doğru. Dışarda yangın söndürme uğruna tulumbacılar, içerde ise Üfürükçü İmam Ali Efendi; Kumkapı, Samatya, Yedikule, Cinci Meydanı kabadayıları'nın ağzının suyu aktığı Ermeni Güzeli Maryık Ustura'ya aşıktı.

Ermeni dilberi Maryık'ın yakın akrabası Zazo, onun sararıp solduğunu boynunun domates kamışı gibi inceldiğini görünce Maryık'ı kurtarmak hele sevgilisine kavuşturmak için, ne yapıp yapacak, nefesi kuvvetli bir hocaya götürecekti; İmam Ali Efendi'yi de böylece bulmuşlardı; Zazo, ihtiyara yalvardı.

ÜZÜLMİYİN SİZ ÜZÜLMİYİN,
EVVELALLAH BEN O HERİFİ
KAPINIZIN EŞİĞİNE KADAR
TIPİŞ TIPİŞ
GETİRİRİM.

HIH HIH.

Hoca Efendici' -
im dedi; tazeciği bu
dertten ancak siz
kurtarabilirsiniz.
İmam Ali Efendi
gözlerini dikmiş,
karşısındaki Erme-
ni güzeline bakı-
yordu; şöyle bir iç
geçirdikten sonra,
yutkunup; -Bak gö-
receksiniz dedi: "He-
rif tıpış tıpış gele-
cek"..

Maryık: -Ah i-
mam efendiciğim ..
Allah sizden razı
olsun deyince; imam
şöyle bir kasıldı. Bu
güne kadar dedi;
kimleri ne dertler-
den kurtardık senin-
ki de iş mi, evvel
Allah bunun da üs-
tesinden geliriz .
Maryık-Allah siz-
den razı olsun diye
duaları sıralarken;
imam kapının orada
duran küçük kıza :

-Kız Hatce diye ses-
lendi; -Koş git bana
iki kaşıkla biraz ib-
rişim getir... İmam
kendisinin de bilme-
diği birtakım dualar
mırıldanırken küçük
kız istenilenlerle be-
raber içeri girdi; İ-
mam Ali Efendi ka-
şıkları sırt sırta
bağladı: -Bak kızım
dedi; görüyorsun ya,
artık Eftelya'nın işi
tamamdır.

İmam Ali Efendi güzel Ermeni kadının gözlerinin içine bakarak,"-Bağladığım bu kaşıkları git Tatavla 'daki kuyuya at"dedi, Maryık sanki büyülenmiş gibiydi...-Olur Hoca Efendi dedi; kardeşim Hamparsunu göndeririz. Bu sözler Zozo'nun canını sıkıyordu.

-"Ka kız" diye seslendi; alçak bir sesle -Bir gören olursa, rezil kepeze oluruz. Maryık ise -Hadi oradan aptal, kim görecekmış; diyerekten Zozo'yu susturuverdi. İmam Efendi daha sonra kocaman bir zeytinyağı şişesini aldı, biraz da tütüledi.

İmam Ali Efen-
di, tütülenmiş zey-
tinyağı şişesini
Maryık'ın başının
üzerinde okuyup üf-
leyerek gezdirir -
ken, genç kadının
gözleri umutla par-
lıyordu... Hocanın
duasına, büyüüne
öylesine inanmıştı
ki, bu inancını kim-
seler zedeleyemez-
di..Hatta imamın
kendisi bile...

ALIN BU ŞİŞEYİ, EVİN KUYUSUNA
SARKITIN; ORADA DURDUKÇA
USTURA KEMAL SENİN İÇİN
FİTİL GİBİ YANAR, GÖZÜ KİMSELERİ
GÖRMEZ..

İmam Ali Efen-
di keskin bakışları-
nı güzel Ermeni ka-
dınının göz bebek -
lerinin içine dike-
rek baktı. Bu bakış-
ta neler yoktu ne-
ler! Sonra kelime -
lerin üzerine basa
basa; "Bu şişeyi al,
dedi; -Tatavla' daki
eve git, bahçedeki
kuyuya sarkıt, geri-
sinden endişe etme.

Zozo sevinç içinde,"Hoca efendi" dedi; Hele bu iş bir olsun,o zaman dile bizden ne dilerse. İmam kadının bu sözüne dayanamadı "-Hanım kızım" diye cevap verdi; titrek bir sesle; "-Ben bu işi para için yapmadım,sizin gibi meleklerle daha neler yapmam."

Maryık imam - dan aldığı büyüü zeytinyağı şişesini, kardeşi Hamparsun'un eline tutuşturdu"-Biricik kardeşim";diye yalvardı; -Bu şişeyi al, Tatavla'ya git,o Eftelya kaltağının evini bul, bahçede bir kuyu var,şişeyi ipele kuyunun içine sarkıt. Hamparsun' da evin yolunu tuttu

Hamparsun ' un karanlık sokaklara alışan gözleri birden dört açıldı. Kendisine doğru iki gölge geliyordu. Bunlar yaklaştılar. O anda genç Ermeni'nin de yüreyi ağzına geldi. Bunlardan biri can yakmasıyle meşhur Kolcu Raif'ti. Berbat biriydi.

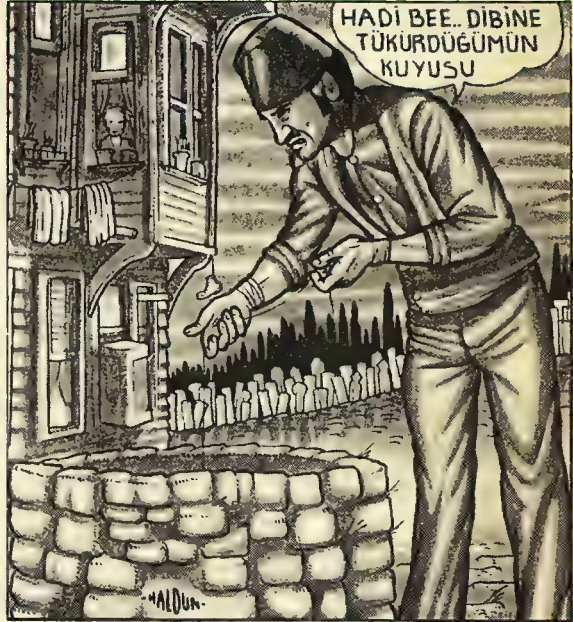
KUYU MUDUR NEDİR...
'CESARET OĞLUM..'

Etraftan çıt çıkmıyordu. Sinemköy derin uykuya dalmıştı. Biraz bekledi, sonra Eftelya'nın evine doğru yürüdü. Genç adam hayatının en zor dakikalarını yaşıyordu. Bu işe burununu soktuğu için biraz pişman oldu, ama böyle düşündüğü için de utandı.

Etrafına şöyle bir bakındı..Karanlığın içinden kuyunun bilezik taşları gözüne çarptı.Ağır ağır yürüdü; cebinden zeytinyağı şişesini çıkardı, ağız tarafına ip bağlayıp kuyunun içine indirmeye başladı.Bir yandan da yüreği "Tıp tıp" atıyordu. Talihi de yaver gi - diyordu.

Pencerede beliren yaşlı bir kadın: "Kim o" diye bağırdı..Hamparsun' un eli ayağı titremeye, sırtından aşağı doğru buz gibi bir ter inmeye başlamıştı Yaşlı kadın bir daha -"Kim o" diye seslenip de cevap alamayınca, yaygarayı kopardı: -Yetişin a komşular, hırsız var,hırsız vaaar..

Bir anda bütün mahalleli ayaklandı pencerelerde ışıklar yandı. Polis düdükleri duyulmaya başladı, birkaç polisle mahallenin delikanlıları, duvarın dibine biriktiler. Bunların arasında Re-ji kolcusu Raif de vardı. Zaten nerede belâlı bir iş var, bu adam bitiverirdi...

Hamparsun çılgına dönmüştü; panik içerisinde sağa sola koşmaya başladı. Etrafı çevrilmişti; eline idare lambasını geçiren sokağa fırlamıştı: "-Ulan kısıldın, teslim ol;" diye bağı-rıyorlardı. Zavallı Hamparsun sanki ömrünün son dakikalarını yaşıyordu.

(Devamı haftaya çarşamba günü)

Güzel kızın sözleri bittiğinde, etrafında birinin bizi kontrol ettiğini tamamen anladım ve sırf kızı uzaklaştırmak için:

-Haydi cicim, sen bir de gazeteci -lerle konuş, onlar böyle masallara bayılırlar.

Dedim. Bu sözüm kızı bomba tesiri yapmıştı. Birden ayağa kalktı, gözleri açıldı, yüzü kıpkırmızı oldu. Yüzüme dik dik bakarak sert bir sesle:

-Çok müteessirim, bunları size anlatmakla budalalık ettim? Her şeye rağmen yemeğe teşekkür ederim.

Kız uzaklaşana kadar, sabırla bekledim ve fark ettirmeden salonun havasını gürlütye boğan karşımdaki kalabalık masayı tetkik etmeye başladım. Bilhassa içeriye girerken gördüğüm çam yarması gibi herifin ürkek nazarları beni kuşkulandırdı. O sırada yavaş, yavaş yerinden kalktı üzerime doğru yürüdü. Maksadını çakmıştım. Aniden yerimden fırlayıp herife doğru döndüğümde hızla çarpıştık. Ben tam ablak suratına bir kroşe çekmeyi düşünürken, o ise gayet nazikane dişleri arasından şöyle mırıldandı:

-Affedersiniz, hata bende oldu sizin kalktığınızı göremedim, özür dilerim.

Gruptaki arkadaşları adamı sabırla bekliyorlardı. O sırada arkadaşların -dan birinin iri adama:

-Mister İmbirlin..

Diye hitap ettiğini duydum. Ağzıma aldığım sigarayı yakmak için elimi cebime attığımda elim sert bir şeye değmişti. Dışarı çıkardığımda, bunun buruşuk bir kâğıt ve üzerine gelişi güzel harflerle :

Sen kendi işine bak...

İbaresini karanlanmış olduğunu gör -

düm. Bana bu şekilde küstahlık yapmalarına müthiş sinirlendim. Kokteyl salonunda oturduğum müddetçe Madelin Gray hep sağ tarafımda kalmıştı. Sadece İmbirlin bu işi yapabiliirdi.

Kokteyl salonunun kapıcısına Madelin Gray'ı sorduğumda, kapıcı:

-Evet biraz önce yürüyerek gitti. Bana da Scott merkezinin yolunu sordu.

Dedi. Ben de hemen dışarı çıkıp bir telefon bularak Frank İmbirlin'in adresini kaydettim. Madelin Gray, bana İmbirlin ile saat sekizde buluşacağını söylemişti. Saatime baktım tam sekiz derhal bir taksiye atlıyarak, Scoot merkezinde Frank İmbirlin'in evi önünde indim. Caddede başka otomobil görünmüyordu. Evin karanlık olan ön cephesinden kapıya yaklaşarak zili çaldım. Kapıyı açan kapıcıya:

-Mr. İmbirlin evde mi?
-Maalesef efendim, beyefendi daha gelmedi. Bir yere söz vermişti oraya gitti.

-Demek çok meşgul olduğu için benim randevumu unuttu.

-Hayır efendim Mr. İmbirlin hiç bir sözünü unutmaz. Belki, siz günü şaşır -dınız. Size yarın için söz vermiştir.

-Belki ben karıştırmışım. Peki, bayan Gray adında bir hanım geldi mi, bu gece? O da burada olacaktı.

-Kimse gelmedi efendim.

-Şu halde ben günleri karıştırmışım. Söylene, söylene dışarı çıktığımda, ortalıkta taksit filan hiç bir şey görün -

müyordu. Caddenin ortasında durup nereye gideceğimi ne yapacağımı düşündüm. Müteredit adımıyla köprüye doğru yürürken aklımdan bir sürü fikir geçti. Tam o sırada köprü'nün döneminde gözlerime Miss Gray takıldı bütün düşündüklerimi onu görünce unuttum. Bir otomobil genç kızın yanından geçip biraz ilerisinde durunca te-

pem attı. Otomobilden çıkan iki herifin gözlerinden aşağı kısımları mendille -riyle kaplıydı. İkisi de profesyonel adamlarla Miss Gray'a yaklaştı. Bir şey konuşular. Bir ara sokağa saptıkları görünce yerimde duramadım sessizce arkalarından atıldım. Her iki adamın şaşkın bakışları altında genç kıza sarıldım ve:

-Sevgilim, çok beklettim mi?

Diye bağırdım, alacakaranlıkta genç kızın yüzü solgun ve korkulu görünüyordu. Sol tarafında duran uzun boylu, kukla suratlı zibidi adam:

-Delikanlı, çek ipini bakalım. Küçük hanım meşgul, haydi bas buradan da başına belâ gelmesin.

Dedi. Heriflerin küstah konuşmalarına rağmen soğukkanlılığı muhafaza ettim ve tebessümle:

-Küçük beyler isabet oldu ben de beladan çok hazederim. Söyleyin bakalım siz hangi çeşidinden bahsediyorsunuz?

Dedim. Soldaki adam, monoton sesle cevap verdi:

-Biz gizli polisteniz.. Bu kız da soruguya çekilecek, şimdi anladın mı?

-Allah Allah. Siz tanıdığım gizli polislerin içinde yüzü maskeli dolaşıkül han ağzı kullananların ilkiniz.. Hüviyetlerinizi bir görelim hele...

Uzun boylu kavalın saldıracakını evvelce kestirdiğimden, adamın hareket ettiğini görünce derhal yana kaydım ve yumruğumu bütün kuvvetimle herifin çenesine indirdim. Adam dayanıklı olacak

★ **Mayk'ın korkunç iki çete ile en kanlı mücadelesi**

ki yere düşer düşmez tekrar ayağa kalktı. O sırada kızı tutan öbür herif de en -seme sarılmıştı. Aniden başımı eğip sırtımdaki herifi gürlütye ile yere serdim çıkan sesi sağırılar bile duyardı... Taşlara yayılan herif bu sefer de ayaklarına sarılınca üzerine abandım, aynı anda Madelin'in oğlunu duyarken tepeme balyoz gibi bir şey indi. Gözlerim kararı, beynim uğuldadı. Can havliyle herifin boğazına sarıldım ve adamın nefesi kesilene kadar sıkı otomobilin farları ile aydınlandı ve ben yetişene kadar uzun boylusu yerde yatan arkadaşını omuzlayıp otomobile atladım ve derhal gaza basıp oradan uzaklaştım.

(Devamı haftaya)

DERGİMİZİN OKUYUCULARINA BÜYÜK HİZMETİ

Yazan:

HAKKI
KOŞAR

2

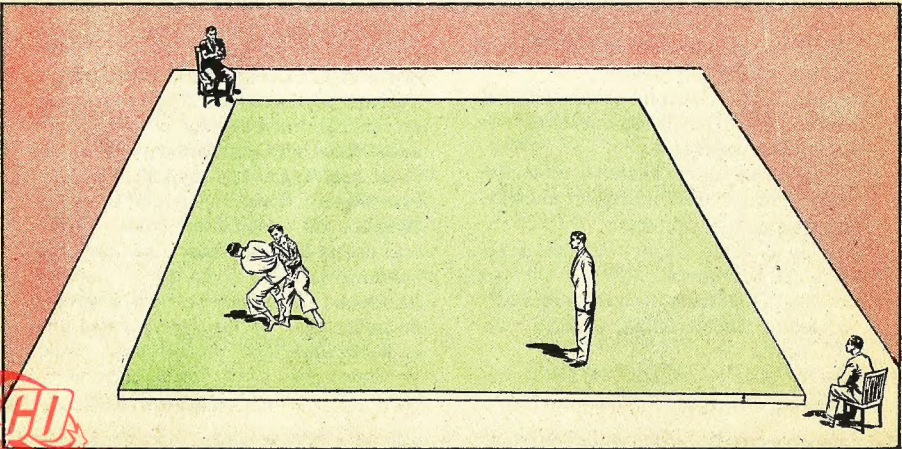
JUDO

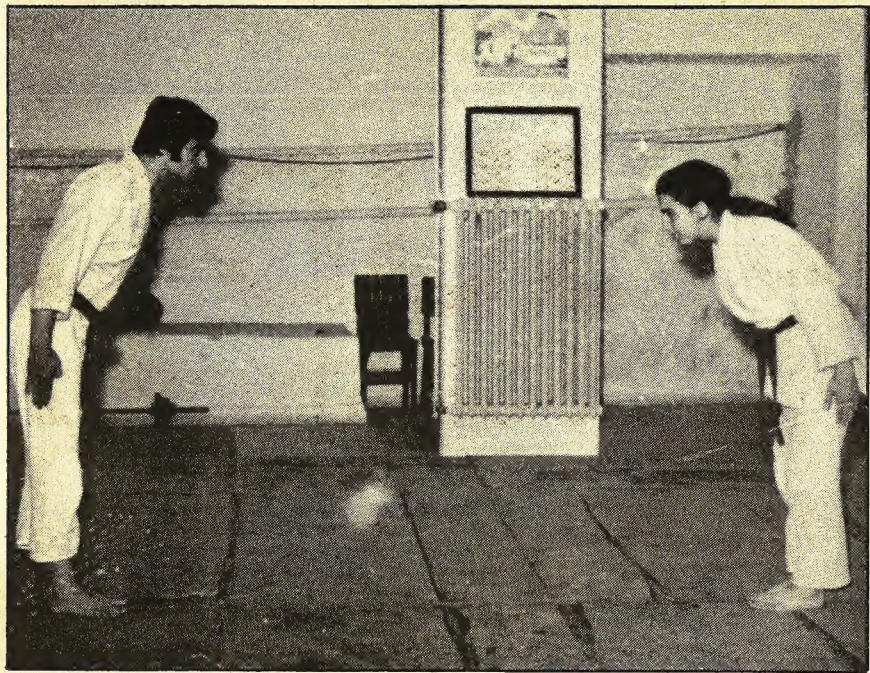
ÖĞRETİYORUZ

2-MÜSABAKA SAHAŞI

Judo sporunun yapıldığı yer (Shiaiyo) küçük minderlerin yan yana getirilmesiyle meydana gelen, yerden yüksek kare şeklinde ve yumuşak bir satıhtır. Kullanılan minder şekline Tatemi denir.

Çalışma yeri fazla büyük değilse, şekil 3'de gösterilen ölçüler değiştirilebilir. Fakat müsabaka minderi ile çevresindeki alan açık şekilde belirtilmelidir. Minderin üzerine branda örtmek de mümkündür. Müsabaka alanı 8x8 veya 10x10 olmalıdır.

ŞEKİL - 4

YÖNETİCİLER

Judo müsabakalarının hakem kurulunda 3 hakem vardır. Fakat müsabakaya göre, bazen tek hakem de yeterlidir.

Orta hakemin müsabaka sırasında vereceği kararlar kesindir. Minderin üzerinde müsabıkları yakından izler ve sporcuların judo kurallarına uygun olarak mücadele etmelerini sağlayacak şekilde karşılaşmayı yönetir.

İki yardımcı hakem ise, minderin karşılıklı köşelerinde ve minderin dışında otururlar.

3-MÜCADELE

Müsabıklar mindere çıktıklarında 3-4 m. ara ile karşılıklı dururlar ve elleri dizlerinde, vücutlarını belden öne doğru eğerek selâmlaşırlar. Şekil 4. Selâmlaşma biter bitmez, hakemin "Başla" (Hajime) komutu ile mücadeleye girişirler.

Müsabakanın sonucu hakem tarafından sporcuların birbirlerini kaldırıp savurma (Nagewaza) ve kavrama (Katamewaza) tekniklerindeki yetenek ve başarıları dikkate alınarak ilân edilir.

(Devamı haftaya)

İSTANBUL'UN İŞGALİNDE YAŞANMIŞ BİR OLAY

ÇİNGENE SALİH

ÜÇ POLİSTİLER,
İNGİLİZ,
FRANSIZ BİR DE
İTALYAN ABLUKAYA
ALDIKLARI SALİH'İ
GÖTÜRMEK İSTEDİLER.
DİRENDİ İNGİLİZ
POLİSİNİN TOKADI
YÜZÜNDE ŞAKLAYINCA
İŞLER DEĞİŞMİŞ
VE..

İnce uzun, kara kuru bir adamdı Çingene Salih.. Mütareke yıllarında aylak gezmektense Sirkeci'deki Keteon matbaasında basılan şarkı ve destanları satarak geçimini sağlardı. Bir kolunun altına sarı, mavi, yeşil, tirşe biletlik kağıtlara basılı şarkıları bir yandan yanık sesiyle söyler, bir yandan da sokak sokak gezerek satardı. İşgal yıllarıydı. İstanbul sokaklarını itilaf polisleri kol geziyorlardı. Bunlar, istedikleri adamı çeviriyor, üzerlerinde silah olup olmadığını yokluyorlardı. Aradıkları kişiye bir çakı bulurlarsa, çakının kesici bölümünü, o kişinin şahadet ve orta parmakları arasına diklemesine koyar, bu bölüm, iki parmak arasında uzun gelirse, çakıyı sapından şiddetle dürtüp sivri ucunu suçlunun iki parmak arasına batırır, yaralar, tutuklar, hapse atarlardı.. İtilaf polisi-

nin yaptıkları işkenceler, böylesine sudan sayılacak davranışlar değildi. Çingene Salih, İstanbul'u işgal eden İngilizlere düşmandı. Şarkı satmak için dolaşmadığı yer yoktu. Özellikle Üsküdar ve Kadıköy sokaklarında onu görmek mümkündü. İngiliz polisinden hıncını, satarken söylediği şarkıları değiştirip onlarla açıkça alay ederek alırdı. Halkı güldürürdü. "Pişirdim bi güzel - ce aşımı - Anadolu yiyecek Konkikirikin başını" diye halkın söylemeye cesaret edemediklerini haykırırdı. Üsküdar'ın Rumlarla meskün Yenimahalle semtine de uğrardı. Oradaki palikaryalar hıncı beslerlerdi Çingene Salih'e. Fırsat bulsalar onu bir kaşık suda boğarlardı. Fakat Salih, neresinde sakladığı bilinmeyen söğütdalı bıçağını çekti mi, birkaç kişiyi haşat ediverirdi.

O gün de Duvardibi'nden yürüye yürüye Haydarpaşa'ya, oradan da Kadıköy'e gidecekti. Alışkanlığı gereği yine koltuğunun altındaki şarkılardan söylüyor ve avazı çıktığı kadar "Konkikirik hapa yutacak" diye sözümona şarkının bestesini haykırıyordu. Baytar Mektebi önüne gelmişti Salih.. Bir yerli Rum, onu ispiyonlamıştı. Üç İtilaf Polisi, mektebin bahçe kapısından çıkıp önüne kestiler. Bir İngiliz, bir Fransız, bir de tüylü şapkasiyle İtalyan polisi. Fransız polisi:

-Halte - la... diye bağardı.

Çingene Salih, anlamadığı bir dille kendine selandığını görünce, Türkçe:

- Ne haltı? diye sordu.. Sonra birkaç söz daha etti:

- Benim yediğim bir halt mı var? Asıl haltı yiyen sizlersiniz.

Mektepten bir sivil fırladı dışarıya. İşgal Polisine bir şeyler söyledi. Salih'in anlamadığına göre onu fitliyordu bu herif.

-Ulan Palikarya, dedi. Fanfinedip neler söylüyorsun benim için?

Rum tercüman, terslendi:

-Ayda vre.

Polisler Salih'i yapışıp götürmek istediler. İngiliz polisi, onu yıldırma için bir tokat attı. Gözü dönen Çingene Salih şimşek hızıyla tokat atan İngiliz'e müthiş bir kafa atarken neresine sakladığı belli olmayan söğüt dallı bıçağını da herifin böğürüne saplayıvermişti bile, ötekilere de tekmele indiriyordu. İtilaf polisinin şaşkınlığından yararlanarak mektebin yanındaki toprak yoldan patlayan tabancalara aldırmadan koştu ve daldı Karacaahmet Mezarlığı'na. Peşinden koştular, ama yetişemediler.

USTURA KEMAL araya girenlerin engellemesi yüzünden Fetbaz Ömer'i haklayamadan kahveden ayrıldı. "Onunla ergeç he-saplaşırız" diye düşünerek ağır ağır iskeleye indi. Şir-keti Hayriye'nin vapuru ile İstanbul yakasına geçti...

(6. sayfamızdan)